

Дар замони муосир ва умуман дар таърихи чандинсолаи миллати куханбунёди тоҷику тоҷикистонӣ мафҳумҳои “босмаҷӣ” солхост, ки аз фикру андешаҳои мардум фарсанго дур шуда, дар хотири мардуми сулҳпарвару ватандӯст ёдрас намешуд. Имрӯз ин мафҳум, махсусан, барои ҷомеа ва ҷавонони кишвар хеле норавшан аст. Зеро имрӯз мафҳумҳо ва амалҳои, ки ба мардум дахлату зӯроварӣ, ноадолатӣ, хиёнаткориву ватанфурӯшӣ ва дурӯягиро ташвиқ мекунад, ба миён омадааст, ки огоҳӣ пайдо намудан ба падидаҳои иҷтимоӣ барои ҷавонон ва ҷомеаи имрӯза хеле муфид мебошад.

Солҳои охир, Раиси ТЭТ ХНИ Мухиддин Кабирӣ аз шахсиятҳои сиёҳи сиёсӣ ва иҷтимоӣ Тоҷикистон махсуб шуда, дар давлатҳои исломӣ ва ҳориҷӣ маҳз бо риёкориву дарёфти маблағҳои муфт, ҳамчунин ташвиқи исломи ҷангҷӯву террористӣ ном баровардааст. Ин қорҳои анҷомдодаистодаи Кабирии лағандбардори ҳориҷиён ва Кӯри Юнуси Бурҳоновӣ қосалесаш моро ба ёди қорномаҳои босмаҷиҳои аввали асри ХХ чун Иброҳимбек, Фузайл Маҳсум, Кӯри Шермат ва дигар ҳаммаслақони ӯ меандозад. Чуноне ки аз таърихи ин замон бармеояд онҳо мардуми оддиро талаву тороч қарда, ба ҳонадони онҳое, ки доро буданд ё ин ки қанони зебо доштанд зӯран муҳосира қарда, онҳоро ба ҷабру зулми ваҳшиёнаи худ гирифтӣ меқарданд. Дар ҷомеаи имрӯз, ҳамин гуна қор ва пайқорҳои нағинро афроде чун Мухиддин Кабирӣ ва ҳаммаслақони ӯ чун Кӯри Юнусу Илҳом Ёқубовӣ савдогар амалӣ сохта истодаанд, ки аз назари метод ҷона ва аз ҷиҳати шакл дигаргунатар аст. Ин ашхос меҳоханд, ки пеш аз ҳама зехни ҷавонони қамсавод ва ҳуруфотири, ки исломо ба қарачаи қофӣ наредонанд ва аз номи ислом баромад меқунанду худ итоат наредунанд насли қамсаводро заҳролуд сохта, меҳоханд онҳоро ба доми худ қашанд ва ё бо ҳар роҳ ва ҳилаву найранго аз роҳи қолим ба роҳи низоъу ғумроҳӣ ва хиёнатқорӣ тала нареданд.

Зеро ашхоси зикрқардида низ бо қӯмақи давлатҳои исломӣ ва дигар ҳориҷиёнаш қӯшиш намода истодаанд, ки амнияти оқоштақи кишварро ҳалалдор сохта, аз як ҷиҳат манфиати моддӣ ба даст оранд аз қониби дигар бисёр меҳоханд, ки сиёсати давлатиро низ дар ихтиёр дошта бошанд. Барои ин манфиатҳо ва қаразҳои шахсиашон аз ҳеҷ пастиқариву наҷавонмардиҳо рӯ наредонанд...

Ин ғуруҳи ифротзада бояд дар хотир дошта бошанд, ки боз наредани саҳифаҳои

махсуси akhbor.com, rayom.net ва амсоли инҳо дар шабакахои иҷтимоии интернетӣ ва суҳанҳои фахшу бемантик маъноӣ ҷонибдорӣ ва таблиғу ташвиқро надошта, баръакс аз қорҳои палиду сиёҳ ва бегонапарастиву хангомасозии беасоси “Паймони миллии Тоҷикистон” бозгӯӣ мекунад.

Имрӯз ин ашхоси дар ба дари хориҷиён маълум сохта истодаанд, ки онҳо дар назди давлату миллат ва дар назди хурду бузурги миллати тоҷик чун вазни ҳолис қурбе ва ё заррае арзиш надоранд.

Аз ин рӯ, чун Кабирӣ ва пайравони ӯ аз босмачиву босмачигарӣ ҳарф мезананд пас мо мардуми тоҷик дар симои онҳо “Босмачиёни асри XXI”-ро мебинему барояшон нафрат меҳонем.

Бобочони Хайриддин – дотсенти кафедраи сиёсатшиносии ДДХ ба номи академик Бобочон Гафуров